

ROCÍO ELVIRA, PRESENTACIÓ PRESIDÈNCIA D'ACO

Benvolguts companys/es del moviment, em presento: soc la Rocío Elvira. Soc d'origen mexicà i vaig estudiar el Doctorat en Sociologia a Madrid i després vaig traslladar-me a Barcelona, on vaig formar una família amb en Miguel, amb qui estic casada i tinc dues filles: Carmen de 27 anys i Marimar de 19. Les meves arrels són d'una família amb profundes conviccions catòliques, a vegades massa enèrgiques, per la meua forma de veure. Però també amb un sentit de servei al voltant de la parròquia a la que pertanyíem. La fe de la meua mare, avis, tiets ha estat un aprenentatge de servei a la comunitat.

Professionalment m'he dedicat a la coordinació de projectes socials durant els últims 20 anys: formació, projectes productius per a persones en exclusió social i persones amb discapacitat. Abans d'això, vaig estar al Centre d'Estudis Pastorals fent sociologia aplicada a la pastoral.

Durant aquest any de pandèmia l'empresa social on estava va tancar i em vaig quedar a l'atur. Actualment faig recerca de feina fixa i estic assessorant a càrrecs de responsabilitat en organitzacions que es plantegen nous projectes.

Pertanyo al grup de Llúria, zona Besòs, des de fa 25 anys. Vaig entrar al moviment després d'uns exercicis d'estiu on vaig participar com a simpatitzant. Era un grup fet de noves incorporacions; actualment està cohesionat i rebem suport mutu, treballem força i ens sentim acompanyats. He estat responsable de grup i de zona. I he participat en comissions o col·laboracions puntuals al moviment. Personalment havia pensat en la Presidència per d'aquí a uns anys, però ara us explico com va anar canviant la meua perspectiva.

En plena pandèmia vaig rebre la trucada de la Maria Martínez per suggerir-me presentar-me a la presidència de l'ACO. Al nostre grup havíem parlat de la importància de col·laborar en el moviment, d'una manera o d'una altra. I ho tenia molt present. Li vaig contestar que m'ho pensaria i que pregaria. Van anar passant els mesos i amb la pregària dels salms, que m'han acompanyat en els darrers mesos, vaig començar a processar un canvi. Soc una persona que intenta prioritzar i tancar els temes abans d'obrir més coses. He de dir que aquesta és una deformació professional, això és el que faig a les organitzacions.

Així doncs, la primera qüestió era en quina situació estava quan la Maria em va trucar i, internament, la meua primera reacció va ser: "Ara mateix no puc". Vaig intentar clarificar els motius: estava fent el curs de consiliaris laics i no l'havíem acabat. També estaven en procés dos projectes, un sobre persones laiques i agnòstiques i un altre de vessant professional. La situació global ja coneguda va aturar els projectes.

Els mesos següents van anar canviant les coses: algunes van acabar-se com el curs de consiliaris laics/ques, i d'altres no han pogut continuar. Professionalment he pogut estar uns mesos en actiu però continuo buscant feina estable.

He fet una pregària contínua per demanar a Déu que m'ajudés a fer camí. El primer que em va sorgir va ser: "Les coses no són com abans", per tant, he d'adaptar-me a situacions noves. La crida és aquí, Déu sempre ens està esperant. Així vaig donar el pas de fer un procés de discerniment, treballant-ho en el grup i reflexionant amb la meva família.

Em presento com a candidata a Presidenta de l'ACO amb la intenció de fer camí, d'acompanyar i sentir-me acompanyada en la construcció del Regne. Dono gràcies a Déu pels dons rebuts i li demano que m'ajudi a treballar els desprendiments que tota tasca al servei dels altres té.

Barcelona, abril 2021

Rocío Elvira Quezada